

κατοικοῦντας ἐντὸς τῆς πόλεως, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τοὺς ἐλευθέρους καὶ ἀποπνέοντας καθαρὸν ἀέρα Ἑλλήνας Ἀθηναίους τοὺς κατοικοῦντας τὰ ἐξωτερικὰ μέρη τῆς πόλεως, οἵτινες ἐπὶ τῆς σημαίας αὐτῶν ἐπέγραψαν: «Ἑλληνας τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει».

Ἡ ἐπιτροπὴ

**Σ. Γούζαρης, Ν. Γαζής, Τ. Δούης,
Γ. Βάφας.**

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Τὰς ἐορτὰς διήλθομεν ὅπως ἐμπρέπει εἰς ἐπαρχιακὴν πόλιν τῆς Ἑλλάδος, ἥτοι τὰ μεθοιοπίπταμα καὶ ξυλοκοπήματα καὶ τὰ ποδάρια ἔξω τῶν ἀμαξῶν, ἀλλὰ καγκαρεά, δὲν ἔλλειψαν. Οὐδεμίαν ποικιλίαν δύναται τις νὰ εὕρῃ ἐν ταῦθα ἀφοῦ καὶ στρατιωτικῆς μουσικῆς στερούμεθα πρὸ πολλοῦ, ἂν καὶ ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ λεγώμεθα δευτερευουσιάνοι, καὶ κρίμα ποῦ ἔχομεν πατρινὸν ὑπουργόν, ἀλλὰ λησμονήσα ὅτι εἶνε ἐπὶ τῶν ναυτικῶν καὶ μόνον τὰς ναυτικὰς μοσικὰς δύναται νὰ διατάτῃ, δὲν πρέπει δὲ νὰ παραπονούμεθα διότι ἀρκετὸν καιρὸν εἴχαμε τὴν πολὺ μεγάλην εὐχαρίστησιν, χάρις εἰς τὸν ὑπουργόν μας, νὰ φιλοξενώμεν τὸν *Ναύαρχον* *Μιούλην* καὶ μετὰ τὴν λαμπρῶς κατηρτισμένην μουσικὴν του νὰ διασκεδάζωμεν ἀλλὰ σὰν τᾶφεραν οἱ καιροὶ νὰ γίνουιν ἐκεῖνοι οἱ φοβεροὶ καυγάδες μετὰ τῶν ναυτῶν καὶ Πατρινῶν ἀντάμιδων, ἐστερήθημεν καὶ τῆς μουσικῆς τῆς ναυτικῆς τῆς Ἑλλάς, ἀλλὰ *Παληάνθρωπος*. Ὑπάρχει θιάσος τις παιανίζων κατὰ Κυριακὴν εἰς τὰς πλατείας καὶ ἔχει μάλιστα ἓνα πολὺ μεγάλον τίτλον *Φιλαρμονικὴ μουσικὴ Πατρῶν Ὀρφεὺς* μὴν ἀπορεῖτε διὰ τὸ μπουγιο τοῦ τίτλου, διότι ὁ διευθυντὴς εἶνε Κερκυραῖος, καὶ οἱ Κερκυραῖοι ἀρέσκονται εἰς τοὺς ἐπιδεικτικούς λόγους, τέλος εἰς ὅλα τῶν εἶνε ἐπιδεικτικοὶ καὶ κατὰ τὸν Χοῖδαν τὸν αὐτόθι *maestro* τῆς ἰταλικῆς Κεφαλληνία καὶ τὸν ἐν ταῦθα Χωραφᾶν ἐπίσης *maestro* τῆς ἰταλικῆς, ἐπίσης Κεφαλληνία, εἶνε *fatra figura*, καὶ ἡ *Φιλαρμονικὴ μουσικὴ Πατρῶν Ὀρφεὺς*, εἶνε ἐφάμιλλος τῆς τοῦ Πειραιῶς, καὶ ἂν θέλετε μάλιστα μία σκάλα παραπάνω! —

Τὸν νέον τενόρον ἀριχθέντα, ἤκούσαμεν κατὰ πρῶτον εἰς τὸν *Ριγολέτον* προτιμώτερον θὰ ἦτο νὰ μὴν τὸν ἀκούαμεν, τὴν ἐπάθαμε, ἐσφυρίζαμεν τὸν πρῶτον, καὶ τώρα ἐρίχθημεν ἀπὸ τὴν Σκύλλαν εἰς τὴν Χάρυδιν.

Ἡ χθεσινὴ κίνησις τῆς παραμονῆς τοῦ νέου ἔτους ἦτο ἐκτακτος, πλησιάζουμε νὰ τὰς φθάσουμε. Ἀπὸ τῆς πλατείας «Γεωργίου Α'» μέχρι δυτικῆς ἐκκλησίας ἦτο ἀντίτυπον τῆς κινήσεως τῆς ὁδοῦ «Ἑρμού» σας, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ διάστημα ἦτο ὀλιγώτερον, ἥτοι ἀπὸ τοῦ Χου τοπούλου ἄχρι παλαιᾶς «Ὁραίας Ἑλλάδος». Παρασυρθεὶς καὶ ἐγὼ ἐκ τοῦ συρφετοῦ τοῦ πλήθους, εἰ σῆλθον εἰς διάφορα καταστήματα καὶ ἠγόρασα μερικοὺς μπουναμάδες, ἐξ ὧν σοῦ στέλνω φίλτατον «Μὴ Χάνεσαι» διὰ τοῦ πρακτορείου τοῦ ἐξῆς: ἓναν καβελλάρη βαστάζοντα κρατοῦντα, ὅπως θέλετε, τὸ καπέλλο τοῦ Χωραφᾶ, ἓνα κομμὸ μετὰ τρία σουρτάκια. εἰς τὸ πρῶτον θέλετε εὕρῃ τὴν μπόζαν τοῦ Δημάρχου ἀλλὰ προσοχὴ μὴ σὰς φύγῃ, εἰς τὸ δεύτερον τὴν ὠραιότητα τῆς κοντράλτο μας, καὶ πάλιν προ-

σοχὴ, καὶ εἰς τὸ τρίτον τὴν Δημοτικότητα ἐνὸς νεαροῦ Δικηγόρου υἱοῦ Δικηγόρου προαλειφόμενου διὰ τὴν πολιτικὴν μία κουκλα κρατοῦσα τὸ μονὸ γιὰλὶ τοῦ Ἀλεξ. Σταματοπούλου, προσοχὴ μὴ τῆς πέσῃ ἓνα μικρὸν μικρὸν κλειδοκῦμαλον, ὅπου ἀντὶ κηροπηγίων διὰ νὰ φωτίξῃ τὸν παίζοντα θέλετε εὕρῃ τὴν μάθησιν τοῦ Παπαλουκά ἥτις φωτίζει κάλλιον δύο κηροπηγίων καὶ τέλος μία ντουλαπίτσα εἰς ἣν ἔχω κρεμασμένον τὸ παράσημον τοῦ Ἀγαπητοῦ, τὴν Βελάδα τοῦ Βασιλοπούλου, ὅχι ἐκείνην ὅπου ἔκοψεν ὁ τροχὸς τῆς Ἀμφιτρίτης, καὶ τὰ Γάντια τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Φιλαρμονικῆς μουσικῆς Πατρῶν Ὀρφεὺς.

Πιστεύω νὰ σὲ εὐχαρίστησα ἀρκούντως, ἀγνοῶ δὲ πῶς θὰ διαθέσῃς τὰ δῶρα μου, οὐχ ἥττον ἐπίτρεψέ μου νὰ σὲ παρακαλέσω διὰ τινὰ ἥτοι τὴν μὲν βελάδαν εἰς τὸν κ. Σταμούλην, τὴν ὠραιότητα εἰς τὴν κ. Ῥοζοῦ, τὴν μάθησιν τοῦ Παπαλουκά εἰς τὸν Τρικούπην, καὶ τὸ παράσημον εἰς ἓνα πρίγκηπα ἢ κόμητα Δὲ Κάστρον.

Ἐπόπτης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ ῥωσικὸν ψῦχος ἐπετάθη τόσον φέτος, ὥστε καθημερινῶς ἐν Μοσχᾷ καὶ ἐν Καρτικῷ ἀπαντῶσιν ἄνθρωποι παγωμένους καὶ πεθαμένους. Πυράς ἐν τούτοις καίουν ἐπὶ τῶν δρόμων ἡμέραν καὶ νύκτα. Καὶ μεῖς νὰ ἔχωμεν τόσον ἥλιον καὶ νὰ μὴ μπορούμε νὰ δανείσουμε λίγον καὶ εἰς τοὺς κομπάρους μας, ἀφοῦ δὲν μᾶς κοστίζει καὶ τίποτα.

Θέλετε νὰ μάθετε ποῖαι εἶναι βασιλικά δωρεά; Ἡ ὑπὲρ τῶν θυμάτων ἐκ τῶν πλημμυρῶν τοῦ Νείλου προσφορά τοῦ γέσου Γουλιέλμου τῆς Γερμανίας ἐξ ἐνὸς ἑκατομυρίου φράγκων, διὸ δικαίως τὸ γερμανικὸν Κοινοβούλιον ἐψήφισεν εὐχαριστίας τῷ Αὐτοκράτορι. Μὴ μολύνετε λοιπὸν τὴν ἐξὶν βασιλικὴ καὶ βασιλικὰ, προσοχῆς δι' ἐκτάκτους γενναιότητας, οὐχὶ δὲ διὰ τσιγγούνικας ἐλεημοσύνας καὶ διὰ πρεῖοντα ἀμαρτωλῶν ἐπιχειρήσεων ὁμογενῶν **λοταρδξίδων**.

Καὶ τὸ περιεργότερον ὅτι ἐνῶ ὁ Βίσμαρκ τῷ εἶχε παρουσιάσει δωρεὰν 500,000 μαρκῶν ὁ γηραιὸς Αὐτοκράτωρ πῆρε τὴν πένα καὶ μετέβαλε τὸ 5 εἰς 6, προσθέτας ἀφελέστατα ὅτι τοῦ φαίνεται ἀνυπόφορον αὐτὸς μὲν νὰ ἀναπαύηται ἐντὸς θερμοῦ δωματίου, ὁ δὲ λαὸς του νὰ ταλαιπωρεῖται ὑπὸ ψύχους καὶ ὑπὸ πείνης. Αὐτὸ θὰ πῇ Βασιλεὺς, αὐτὸ θὰ πῇ αὐτοκράτωρ, καὶ ὅχι διοργανωτὴς χωρῶν καὶ ἐπιθεωρητὴς καλλωνῶν. Τί ἔκαμεν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν καταγγελίαν τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**, ὅτι οἱ εὐλογιῶντες τοῦ Γουδζιου **δέρνουν μετὰ τὸ λουρεῖ**. Ἀφοῦ γνωρίζῃ ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸς του εἶναι τὸ μεγαλύτεριον τῆς ἀναισθησίας, πῶς δὲν φροντίζει αὐτὸς τοῦλάχιστον διὰ τοιαῦτα ἐγκλήματα ἀνθρωποκτονοῦντα; Καὶ ἂς μὴν εἴπῃ ὅτι αὐτὸς εἶναι ἀνεύθυνος, διότι τοῦ μὲν ὑπουργοῦ του ἐπὶ τέλος τοὺς ῥίχνομεν, ἀλλὰ κτλ.

Οἱ Ἀγγλοὶ εὐλογιῶντες ποῦ θάπτονται νομίζετε; εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῶν. Καὶ τὸ νεκροταφεῖον τῶν ποῦ εἶναι;

Ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου Γυμναστηρίου. Ἦτοι ἐντὸς τῆς πόλεως. Εἶναι καὶ αὐτὸ φαίνεται παρακολούθημα τῆς ἀγλικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Τρικούπη.

Ὅσοι διέρχεσθε πρὸ τῶν Ἐμπορικῶν τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἐνθυμεῖσθαι ἀκόμη νὰ ρίψετε τὸ βλέμμα σας ἐπὶ τῶν βιτρινῶν τῶν ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε ἀπῆστραπτον αἱ γοητευτικαὶ τρέλλαι τῶν δώρων τῆς πρωτοχρονιάς, θὰ ἴδῃτε μέσα εἰς αὐτάς ἐπίσης φιλοκάλως ἐπιδεικνύμενον ἄλλον παιδικὸν κόσμον· φωτίκια, ἀνά μακρὰς σειράς, ἐπὶ κομψῶν θηκῶν ἀπλούμενα, κατὰλευκα φουστανάκια μικρὰ μικρὰ καὶ τμήματα ἀφροῦ ἀκολουθούμενα ὑπὸ ἐπιτελείου ὄλου, κυανῶν καὶ ροδίνων καὶ ποικιλοχρῶν ταινιῶν καὶ τριχάπτων· καὶ θὰ ἐπιθυμήσῃτε ἀφοῦ δὲν δύνασθε νὰ γίνηται πάλιν βρέφη διὰ νὰ φέρετε ἐν ἀπὸ αὐτὰ τὰ φαιερὰ χαρισματάκια, νὰ γίνετε τουλάχιστον γονεὺς διὰ νὰ τὰ προσφέρετε εἰς τὸ προσφιλές σας χερουβείμ.

Ἐπὶ τῆς ταχυδρομικῆς ἀμάξης τῆς διευθυνομένης ἀπὸ τὸ χωρίον Κιάτον πρὸς τὴν Κόρινθον εὐρίσκεται καὶ ὁ τηλεγραφητὴς Κιάτου ἄρτι μετατεθείς ἐκεῖθεν. Λοιπὸν εἰς μίαν ὥραν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ Κιάτου ἡ περὶ τῆς ὁδοῦ ταχυδρομικὴ ἄμαξα σταματᾷ ὑπὸ τριῶν τεσσάρων ἀστυνομικῶν κλητῆρων ἐν μεγάλῃ στολῇ· ὁπλίσμενων ἀπὸ τῆ κορφή ὡς τὰ νύχια· οἱ κλητῆρες ἐπιτίπτουσι κατὰ τῆς ἀμάξης. ὅθεν ἐξάγεται ὁ τηλεγραφητὴς βιαίως, σύρεται ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἐκεῖ... δέρεται, δέρεται, δέρεται ἀνηλεῶς, μεθ' ὃ τῷ ἐπιτρέπουσιν οἱ κύριοι ἀστυνομικοὶ κλητῆρες νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πορείαν του. Καὶ ἤξεύρετε διατί; διότι ἐπεκύρωσε τὴν γνώμην τοῦ προκατόχου του περὶ τοῦ ἀκαταλλήλου τοῦ ἐν Κιάτῳ τηλεγραφικοῦ καταστήματος! καὶ ἡ ἀστυνομία ἀνέλαβε νὰ τῷ παραστήσῃ ὅτι εἶχεν ἄδικον.

Ἰδοὺ τί περίεργα πράγματα μᾶς γράφουσιν ἐκ Βερολίνου: Τελευταία ἀνακάλυψις πρὸς συλλογὴν χρήματος ὑπὸ τῶν θυμάτων τῆς πλημμύρας εἶνε αἱ **φιληματοσπερίδες** ἐγκλιματισθεῖσαι πλέον καὶ εἰσαχθεῖσαι ὀριστικῶς εἰς τὴν ἡμερησίαν διατάξιν πρὸς ἄρωγὴν τῶν θυμάτων τοῦ Ῥήνου.

Φιληματοσπερίδα ὠνόμασα ὅτι οἱ γερμανοὶ καλοῦσι Kussabend. Ἐνεργεῖται δὲ ὡς ἐξῆς. Εἰς συναναστροφὰς μικρὰς ἢ μεγάλας ἐκάστη κυρία ἢ δεσποινὶς θέτει διατίμῃσιν διὰ πᾶν φίλημά της ὅπερ προθύμως παρέχει τῷ προκατάλλοντι τὸ ὀρισθὲν ἀντίτιμον. Τὸ οὕτω ἀθροιζόμενον ποσὸν ἀποστέλλεται εἰς τὸ γραφεῖον ἐφημερίδος τινος ὑπὲρ τῶν ἐκ τῶν πλημμυρῶν θυμάτων. Καθ' ἡμέραν δὲ δύναται τις ν' ἀναγνώσῃ εἰς τοὺς δημοσιευομένους καταλόγους τῶν συνεισφορῶν ὅτι ἐκ μίανς φιληματοσπερίδος ἀπεστάλησαν τόσα. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ ποσὸν ποικίλλει ἀναλόγως τῆς φαιδρότητος τῆς συναναστροφῆς, τῆς ὠραιότητος τῶν ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοεργοῦ σκοποῦ μετ' ἀπαραμίλλου ἀγαθότητος παρεχουσῶν τὰ φιλήματα, τῆς ἀναπτυσσομένης εὐθυμίας καὶ θερμότητος τῆς συντροφιάς καὶ τῆς ἀκριβείας τῆς διατίμησews. Ἀλλὰ σὰς βεβαιῶ, ὅτι πολλάκις τοσοῦτον ὀρεκτικὴ χεῖλη προκαλοῦσι τοῦ βαλαντίου τὴν ἐλάφρυνσιν, ὥστε εἶναι φόβος μὴ παρὰ τὰ θύματα τῶν πλημμυρῶν τοῦ Ῥήνου συγκαταλεγῇ καὶ ὁ ἀνταποκριτὴς σας, θύμα πλημμύρας φιλημάτων, κείμενον ἐν Βερολίῳ... ἄνευ ὀβολου!

Τὸ νεώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ περὶ Κουμουνδούρου χρονικὸν εἶναι τοῦτο· ὅτι ὑπάρχουν καὶ πάλιν ἐλπίδες. Ἐφαγε ὀρεκτικώτατα χαβιάρι καὶ δύο σαρδέλλας.

Ἡ ἑλληνικὴ κωμῳδία ἥτις θὰ παρασταθῇ εἰς τὸ Παλάτι προετοιμάζεται.

Ὀνομάζεται ἡ κωμῳδία ὁ *Μύτος τῆς Ἀριάδνης* συγγραφεὺς ὁ Κορομηλᾶς.

Ἡ δὲ γαλλικὴ. Ἄνδρας χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ. Συγγραφεὺς δὲν τὸν ξέρουμε.

Δὲν εἶχομεν ἀκόμη συνέλθει ἀπὸ τοῦ ἀπειληθέντος κινδύνου εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ πάλιν λυπηρὸν ἄγγελμα διεδόθη ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν ὅτι ἡ υγεία τοῦ κ. Κουμουνδούρου παρορσίασε συμπτώματα ἰκανῶς ἀνησυχαστικά.

Αἱ ἐνέσεις αἰτίνας ἐκρίθησαν ἀναγκαῖαι διὰ τὴν καταστολὴν τῆς πρώτης προσβολῆς, ἐγέννησαν ἀποστήματα τινα περὶ τὴν κοιλίαν τοῦ ἀσθενοῦς, ἅτινα οἱ ἱατροὶ παρεκέντησαν καὶ φαίνεται ὅτι εἰς τὰς παρακεντήσεις αὐτάς δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνθῇ τὸ ἐξησθενημένον σῶμα, ὅπερ προσεβλήθη ὑπὸ νέων πυρετῶν.

Πολὺ λυπούμεθα ὅτι καὶ πάλιν ἀναγράφομεν τὴν εἰδησιν αὐτὴν καὶ ὅτι τὴν νέαν αὐτὴν φάσιν τῆς ἀσθενείας τοῦ κ. Κουμουνδούρου θὰ παρακολουθήσωμεν ὡς πιστοὶ χρονογράφοι, ἀλλ' εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας, ἵνα καὶ τὴν κρίσιν αὐτὴν παρέλθῃ ἀκινδύνως.

Ὁ οἶκος τοῦ γέροντος εἶναι καὶ πάλιν ὑπερπλήρης. Πάντες οἱ φίλοι αὐτοῦ ἔσπευσαν νὰ συρρεύσωσιν ἐκεῖ ἡπόθεν πρὸ ὀλίγων μῶλις ἡμερῶν ἀπεχωρίσθησαν εὐέλπιδες, ὅτι ὁ ἀσθενὴς τῶν δὲν διατρέχει πλέον οὐδέναν κίνδυνον.

Καὶ εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως ὅτι ἡ νέα αὕτη προσβολὴ ἐπῆλθε μετὰ τὸ πέρας τῶν ἑορτῶν, ὥστε ὁ ἀγαθὸς γέρων ἐκ προθέσεως ἀφῆκε τοὺς φίλους του νὰ τὰς διέλθουν ἐν ἡσυχίᾳ.

Ὅλα τὰ δωμάτια τῆς οἰκίας τοῦ κ. Κουμουνδούρου εἶναι κατὰμεστα πλήθους πολλοῦ, καὶ ἀπὸ τὰ στόματα ὅλων ἀκούονται ποικίλαι κρίσεις καὶ σκέψεις.

—Τὸν ἐβλαψαν αἱ ἐνέσεις.

—Καλὲ αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐγχειρίσεις τὸν ἐξησθέντησαν.

—Ἐγὼ νομίζω ὅτι ἐκρύωσεν ἐκ νέου.

—Ὁχ ἀδελφέ, ἐγὼ πιστεύω εἰς τὸ πεπρωμένον!...

Καὶ ἄλλα παρόμοια ἀκούονται εἰς ὅλα τὰ δωμάτια, ἐν οἷς εἶναι ἐξωγραφημένη ἡ κατῆρεα καὶ ζητεῖται ἡ παραμυθία.

Ὁ ἀσθενὴς δέχεται τοὺς ἱατροὺς μὲ τὸ σύνθημα καὶ ἀκαταπόνητον μειδίαμά του νομίζει κανεὶς ὅτι πρῶτην φορὰν τοὺς δέχεται, ἐνῶ κατέστησαν πλέον οἱ ὀχληρότεροι φίλοι του!

—Βρὲ ἀδελφέ, τί σοῦ κατέβηκε πάλιν νὰ πειραχθῇς, τοῦ εἶπεν ὁ ἰδικός μας Ζωησιός, τί μᾶς θέλεις ἐδῶ πάλιν;

Ὁ Κουμουνδούρος ἐμειδίασε πλειότερον....

Φαίνεται ὅμως ὅτι ὑπὸ τὸ μειδίαμά του ἐκεῖνο ὑποκρύπτεται πόνος πολὺς, διότι εἰς τὴν ἐμφάνισιν ἄλλου ἱατροῦ,

—Δὲν μὲ ἀφίνετε, ἀδελφέ, νὰ τελειώσω ἡσυχᾶ, τί μὲ

τυραννείτε ! . . .

“Όταν τὴν Παρασκευὴν ὁ ἱατρὸς κ. Πρωτόπουλος τὸν εἰ-
δεν ἔχοντα κεκλιμένην τὴν κεφαλὴν καὶ οἰνοὶ σκεπτό-
μενον.

— Μὴ σκέπτεσθε, κύριε πρόεδρε, τῷ εἶπεν, αὐτὸ δύναται
νὰ σὰς βλάψῃ.

— Ἀλλὰ τότε τί πρέπει νὰ κάμω τὸν διέκοψεν, ἀφοῦ δὲν
μοῦ ἐπιτρέπετε οὔτε νὰ σκέπτομαι ! . . .

“Όταν προχθὲς ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ Γαμβέτα.

— Καλλιτέρον εἶπε νὰ ἐπήγαინά ἐγώ . . . ἐκεῖνος ἦτο
χρήσιμος ἐν τῷ κόσμῳ . . .

Ὁ Κώστας καὶ πάλιν εὐρίσκεται εἰς τὰς ἀπελπισίας
του. Χθὲς ἠκούσαμεν ἐξερράγη εἰς δάκρυα παιδικὰ, τοῦθ’
ὅπερ λίαν χαρακτηρίζει τὴν σοβαρότητα τῆς θέσεως τοῦ
πατρὸς του.

Τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς ἐκάλεσαν καὶ πάλιν τὸν ἱα-
τρὸν τῆς ἐν Πειραιεὶ γαλλικῆς ναυαρχίδος μεθ’ οὗ ἐν ἱα-
τρικῷ συμβουλίῳ ἐγένετο διάγνωσις ἀρχῶν πνευμονίας.
Αὐταὶ αἱ πολλαὶ διαγνώσεις αἰτίνες ἀπὸ τῆς ποδάρρας ἀ-
νῆλθον ἀλληλοδιαδόχως μέχρι τῶν πνευμόνων καὶ τῆς κε-
φαλῆς καὶ ἔλαβον ἐναλλάξ ποικίλα ὀνόματα μᾶς φέρουν εἰς
τὴν φυσικὴν σκέψιν ὅτι ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη θαδίζουσα σιγὰ
σιγὰ ἐπὶ τοῦ σώματος εἰς πᾶν τῆς βῆμα φέρει καὶ τὸν τύπον
μῆς νέας ἀσθενείας τὴν ὁποίαν ἔπειτα πειράται νὰ θερά-
πευσῃ ! Ἐν τούτοις δὲν λείπουν καὶ ἀπὸ τὰς μεγαλειτέραις
θλίψεαι κομικὰ ἐπεισόδια.

Κάποιος ἐκ τῶν ἀφοσιωμένων τοῦ Κουμουνδούρου ἐζήτησε
διὰ διερμηνέως νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὸν γάλλον ἱατρὸν ὅτι ἂν
πάθῃ ὁ κύριος πρόεδρος ἡ Ἑλλάς θὰ εὐρεθῇ εἰς χάος· ὁ διερμη-
νεὺς δὲν τὸ λέγει, ἀλλὰ τότε αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀναλαμβάνει τὸ
δυσχερὲς ἔργον.

— Μουσιου, τοῦ λέγει, Κουμουντούρο μόρτο, Γρέτσια . . .
καὶ ἐδῶ ἀνακατόνει τὰ δύο του χέρια ὑποδεικνύων οὕτω
ἀνατροπὴν . . .

Ἔχομεν Βουλὴν ἢ δὲν ἔχομεν Βουλὴν ;

— Ὅχι σὰς ἀποκρίνεται ὁ Μάνδαλος ὅστις ἐν τῷ Κοι-
νοβουλίῳ εὗρεν ὀλιγωτέραν ἡσυχίαν ἀπὸ τὸ καπνοπω-
λεῖόν του.

— Ναι, ἀπαντᾷ ὁ Δεληγιάννης, ὅστις μεταμορφώνει τὴν
Πρωτὰν του εἰς Βουλὴν καὶ βάζει τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλ-
λον τοὺς ἡμετέρους νὰ κουβεντιάξωσι.

Καὶ τότε ἔχομεν πρώτην ἀγόρευσιν Δημητρακάκη, δευ-
τέραν ἀγόρευσιν τοῦ ἰδίου, τρίτην τοῦ αὐτοῦ, τετάρτην τοῦ
Λακεδαιμόνος ἢ Λακεδαιμονισμένου βουλευτοῦ Δημητρα-
κάκη, πέμπτην κτλ.

Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἡ αὐτοσχέδιος αὐτῇ Βουλῇ εἶναι
ἡρεμωτέρα τῆς πραγματικῆς· ἀρκετὰ φλύαρος, ἀρκετὰ
σαχλὴ, ἀρκετὰ σουμάδα, ἀλλ’ ἄνευ διακοπῶν, ἄνευ δια-
πληκτισμῶν, ἄνευ ὕβρεων καὶ σχεδὸν σχεδὸν Παρθεναγω-
γεῖον—παρὰ Βουλὴν—ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς κυρίας Θ.
Δεληγιάννη.

Ἐὰν ἐβλέπετε—καὶ θὰ τὸν εἶδατε—προχθὲς τὸν φίλ-
τατόν μας κ. Στεφανίδην μὲ τὸ ἱστορικόν του μπουρνούζι
θὰ ἐθαυμάζετε τὰς διαστάσεις τοῦ ἀναστήματος· ἰδίως τὸ
πλάος τῶν στέρνων του ἦτο κατὰ τι ὁμηρικόν ! κατόπιν
ἔρχεται τὸ σταχτὶ πανταλόνι μὲ ταῖς στάφαις, αἱ ὁποῖαι
τὸν συνδέουν πλέον μονοκόμματον μὲ τὸν λευκὸν ὕψηλόν
του πῆλον.

Εἰς τὴν θέαν του ἀπὸ μακρὴν ἐκάμνατε τόπον νὰ πε-

ράσῃ, καὶ ἐπέρνα αὐτὸς σχεδὸν ἀπαγγέλλων στίχους τοῦ
Αἰσχύλου ! Ἀλλ’ ὅτε διήρχετο ὁλόκληρος καὶ σὰς ἄφινε
πλέον τὰ ὀπίσθια του ἅτινα ἐτριπλασιάζοντο διὰ τῶν ἀγ-
κῶνων του κατὰ τρόπον παράδοξον, καὶ ἄφινε ἀκόμη νὰ
κρέμονται μετὰ μίαν δύο ἀφελεῖς ἀναδιπλώσεις μία μικρὴ
μικρὴ φουντίτσα ἀπὸ τὰς ὁμοπλάτας του, ἐνομίζατε ὅτι
ἐβλέπετε τὰ ὀπίσθια καὶ τὴν οὐρὰν τῆς καμήλας μας, ἢ
ὁποῖα πρὸ μικροῦ μὲ τὰ ἀνθρωπινὰ ἐκεῖνα πιδύματα τῆς
καὶ τὸ ἀποκρούτικο γτέφι τῆς παρῆλθε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
σας ! Πῶς συνδυάζετε τώρα ἐσεῖς ἕνα ἄνθρωπον τόσον ἀρ-
χαῖκόν ἐκ τῶν ἐμπροσθεν καὶ τόσον καμήλιν ἐκ τῶν ὀ-
πισθεν ;

“Όταν κατεργώμεθα τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ ἰστάμεθα αἰφνη-
δίως εὐθὺς ἅμα διέλθωμεν τὴν Καπνικαρέαν. Τὸ χάος ὅπερ
ἀνοίγεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ἐκτενόμενον ἀπὸ τῆς
εἰρημένης ἐκκλησίας μέχρι τῆς Ἀγίας Εἰρήνης δὲν δύναται
νὰ μείνῃ ἀπαράτηρτον ἀφ’ οἰονδήποτε διαβάτην.

Ἡ πρώτη ἐντύπωσις ὑπὸ τῆς ὁποίας καταλαμβάνομεθα
εἶναι ἡ τῆς πυρκαϊᾶς, ἥτις πρὸ μικροῦ ἀπετέφρωσε μέγα
κτίριον καὶ ἀφῆκε χαίνοντας τοὺς συνεχομένους τοίχους
τῶν ἄλλων οἰκιῶν πρὸς τὴν καεῖσαν, εἶναι ὅμως καὶ ἐκεῖ-
νη τὴν ὁποίαν μᾶς παρουσιάζει σιαγὼν ἀπὸ τῆς ὁποίας μᾶς
ἐξήχθη μέγας τραπεζίτης. Τὴν φορὰν αὐτὴν μέγας τραπε-
ζίτης πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ χάος ἐκεῖνο, ὁ κ. Μελάς,
ὅστις δὲν ἠδύνατο νὰ χωρήσῃ εἰς δεινότερον κύκλον.

Βλέπετε λοιπὸν κατ’ ἀντικρὺ τῆς Καπνικαρέας τὴν ἁ-
γίαν Εἰρήνην, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν πρόσοψιν τοῦ χάους αὐ-
τοῦ. Κατόπιν βλέπετε πρὸς τὴν πλευράν τῆς οἰκίας ἄλλο-
τε Λιζιὲ καὶ ἀπέναντι αὐτῆς κομμένα τὰ ὀπίσθια ὄλων
τῶν οἰκιῶν, ἀφ’ ὧν προεξέχουσι τοίχων, καλυπτόμενα
ὑπὸ σανιδωμάτων καὶ βλέπετε ἀκόμη δοκοὺς προεκβάλ-
λοντας ὡς μονοξυλα καὶ στέγας οἰκιῶν ὡς περιστερωῖνας,
καὶ ἄλλα χάσματα, καὶ λάκκους, καὶ σωροὺς λίθων, καὶ ἀ-
σθέστας, καὶ μόνον πυροσθέστας δὲν βλέπετε εἰς τὸ πα-
ράδοξον ἐκεῖνο διαμέρισμα.

Ὁ κ. Μελάς θὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν πυργοποιίαν του ἐκεῖ,
δὲν θὰ προχωρήσῃ. ἄγνοοῦμεν ἐκεῖνο τὸ ὅποιον γνωρίζομεν
εἶναι ὅτι οἱ περίξ γείτονες ἐξανέστησαν κατὰ τῆς κατα-
πατήσεως δῆθεν τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν οἰκούντων καὶ ἐ-
πῆλθε σύγχυσις γλωσσῶν καὶ ὁ πύργος δὲν πάει ἐμπρός.
Τότε ἂς πάει ὅπισω, διὰ νὰ πηγαίνομεν ἡμεῖς ἀπὸ τὸν ἀ-
ποκλεισθέντα ἐκεῖνον δρομίσκον.

ΠΡΙΟΝΕΣ, ΤΟΡΝΟΙ ΣΤΑΘΡΓΙΚΟΙ, ΜΗΧΑΝΑΙ ΤΡΥΠΗΜΑΤΟΣ,

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΑ

Α. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

παρὰ τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ

Σχίσσιμον καὶ κατέργασιν παντὸς εἶδους ξυλείας δι’ ἀμα-
ξοποιούς, καθεκλοποιούς, ἐπιπλοποιούς, ἐργολάβους οἰκοδομῶν,
κιγκλίδες ἑτοιμοὶ κλπ. κλπ.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΥΣΑΙ